

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Laemophloeidae (ritsplattbaggar), **Släkte:** *Laemophloeus*, **Art:** *Laemophloeus monilis* (Fabricius, 1787) **Synonymer:** *lindplattbagge*

Kännetecken

En 4 mm lång, platt, säreget formad och färgad art. Färgen är brun med en stor gul fläck på varje täckvinge. Halskölden och huvudet är gula med en stor brun fläck mittpå. Antennerna är långa. Hannen är variabel i kroppsformen, men huvud och käkparti är kraftigt förstorat jämfört med honorna. Hos vissa exemplar är detta mycket påtagligt.

Utbredning och status

Känd från östra Småland, Södermanland, Uppland och Västmanland. Den är även funnen i Norge, samt i virke som importerats till Danmark. Arten är dessutom känd från Mellan- och Sydeuropa.

Ekologi

Larvutvecklingen sker under svampangripen bark, nästan uteslutande på nyligen döda gren- och stamdelar av lind angripna av linddyna (*Biscogniauxia cinereolilacina*). Det föreligger även fynd på lönn. Det tycks främst vara under svampens mycket tidiga stadier i barken som skalbaggen förekommer. Ofta syns svampen enbart som ett tjockt stoftlager mellan barkflagorna. Larvutvecklingen tycks vara ettårig. Den fullbildade skalbaggen kan påträffas under nästan hela året under barkflagor på utvecklingsplatsen. Vårdsvampen är i äldre litteratur kallad *Tubercularia confluens*. Troligen menas med detta kärnsvampen *Nemania confluens* som dock lever på andra lövträd än lind.

Hot

Arten är främst hotad genom att lokalerna där den finns är mycket begränsade, vilket medför risker för att kontinuiteten i tillgången på lämpligt substrat bryts. Denna fara ökas av att man ofta gallrar bort de "skröpliga" gamla trädarten är beroende av, eftersom de anses utgöra en fara i parklandskap och som alleträd.

Åtgärder

Det är mycket viktigt för både denna art och många andra rödlistade insekter att vi behåller alla gamla lindar i landet. I många fall borde man gallra och spara huvudstammar av lind som man kontinuerligt vårdar så att man gynnar dimensionsutvecklingen. Lindar som ej hamlats under flera decennier bör hamlas om, så att livslängden ökas och huvudstammen inte bryts sönder. Lindar som dör, samt levande lindar som faller, bör sparas även i parker och alléer.

Naturvård

Åtgärdsprogram: Fastställt

Litteratur

- Baranowski, R. 1980. Några bidrag till kännedomen om coleopterfaunan vid nedre Dalälven. 2. *Ent. Tidskr.* 101: 36.
- Palm, T. 1956. En skalbaggsbiocönos i lind. *Ent. Tidskr.* 77: 29–39.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl.* XVI: 261.
- Widenfalk, R. 1954. Bidrag till kännedomen om levnadssätt hos *Laemophloeus monilis* (F.) (Col. Cucujidae). *Ent. Tidskr.* 75: 62.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.